

Odată cu primii oameni care au început să transporte mărfuri pe mare, au apărut și cei care voiau să-i jefuiască, și anume pirații. Când auzim de ei, ne gândim în primul rând la epoca navelor cu pânze, la săbii și la monede de aur.

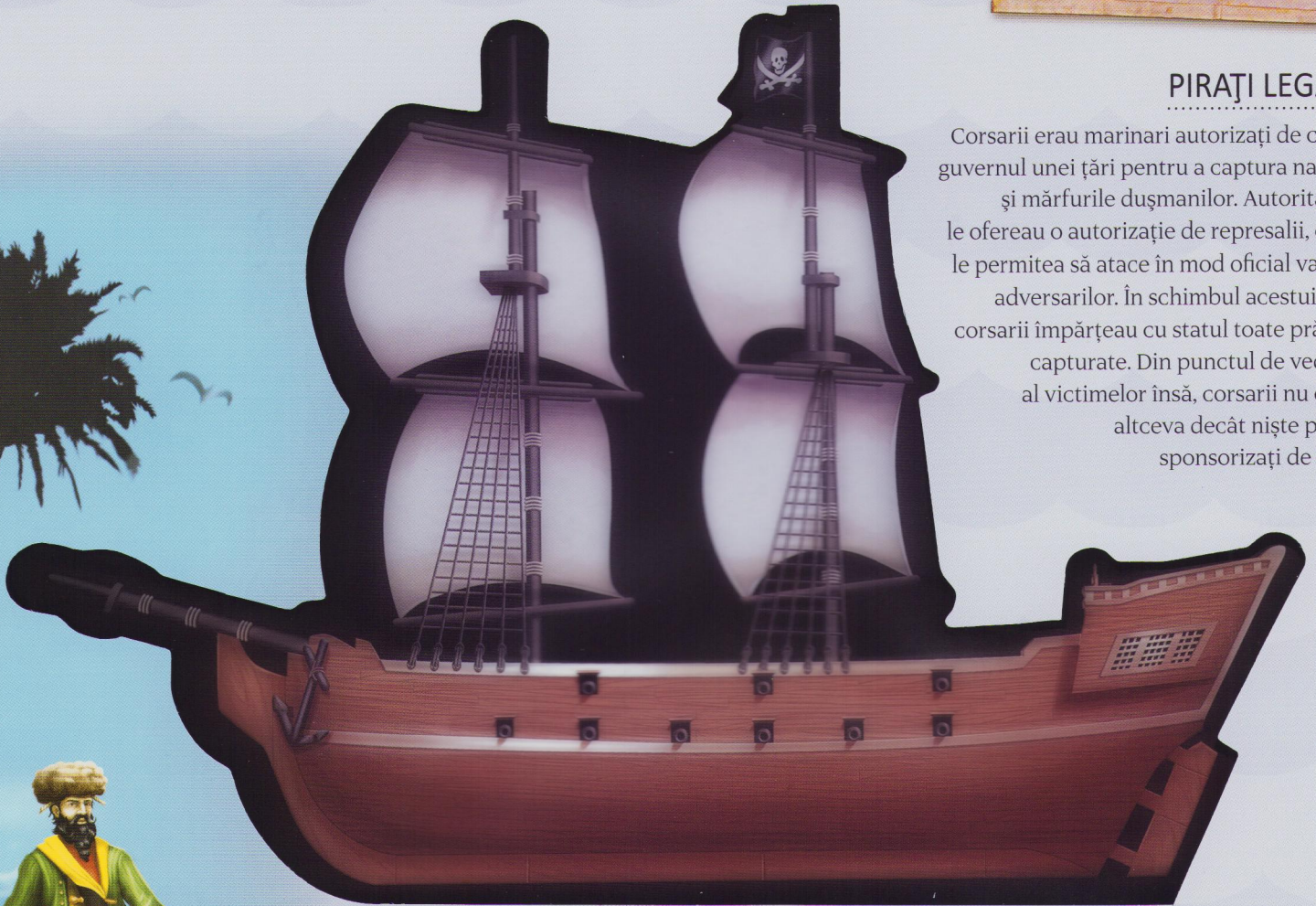
Între anii 1690 și 1730, necruțătorii hoți ai mărilor porneau din ascunzătorile lor din Caraibe și atacau nave de pe toate oceanele planetei. Pirații au apărut cu mult timp înainte (chiar și anticii egipteni luptau împotriva lor) și există chiar și în zilele noastre, însă această perioadă e considerată a fi epoca lor de aur, cu cele mai multe atacuri. În ciuda averilor și a gloriei obținute, aventurile celor mai mulți pirați au fost curmate brusc de vreo sabie, vreun glonț sau de ștreangul călăului.

AUTORIZAȚIE
DE REPRESALII
A LUI JOHN BANNER,
COMANDANTUL NAVEI
SWIFTSURE, DIN
22 OCTOMBRIE 1813



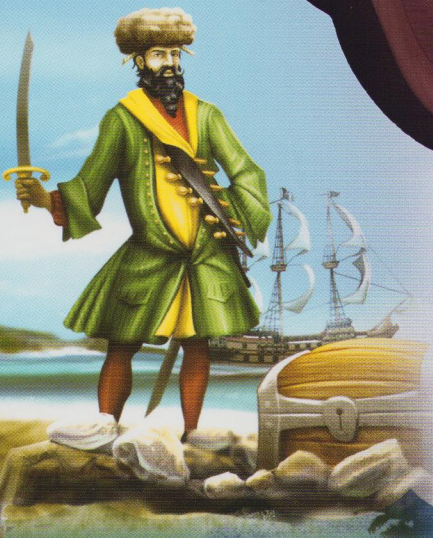
PIRAȚI LEGALI

Corsarii erau marinari autorizați de către guvernul unei țări pentru a captura navele și mărfurile dușmanilor. Autoritățile le ofereau o autorizație de represalii, care le permitea să atace în mod oficial vasele adversarilor. În schimbul acestui act, corsarii împărțeau cu statul toate prăzile capturate. Din punctul de vedere al victimelor însă, corsarii nu erau altceva decât niște pirați sponsorizați de stat.



ALEGEREA DE A FI PIRAT

Viața unui marinar de acum 300 de ani era grea și plină de pericole. Mâncarea era oribilă, ofițerii erau de cele mai multe ori cruzi, iar salariile erau foarte mici. În schimb, ca pirat, puteai să te îmbogățești, iar deciziile de pe navele lor se luau prin votul întregului echipaj. De aceea, pentru mulți marinari, viața de pirat era mult mai atrăgătoare. Însă nu toți pirații erau foști mateloți nemulțumiți; în rândurile lor se aflau destui infractori de rând, sclavi eliberați sau chiar nobili nefericiți ori plictisiți de viețile lor de pe uscat. De asemenea, nu toți deveneau pirați de bunăvoie; de multe ori, marinarii de pe corăbiile capturate erau puși în fața unei alegeri simple: să se alătore piraților sau să moară.



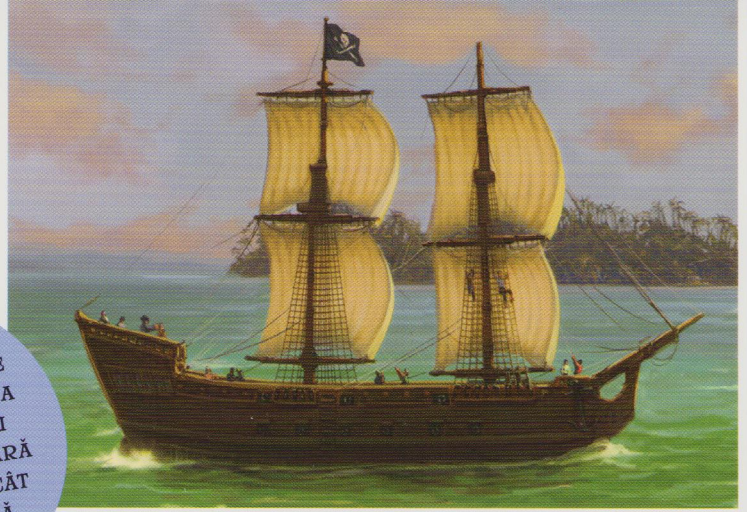
NAVELE PIRAȚILOR

De-a lungul timpului, pirații au folosit cele mai diverse tipuri de nave, însă de obicei preferau vasele mici și rapide. Viteza le permitea să prindă prada sau să fugă de urmăritori, în timp ce o navă de mici dimensiuni putea să se strecoare pe canale înguste și prin ape puțin adânci, acolo unde una mai mare ar fi eșuat.

BRIC

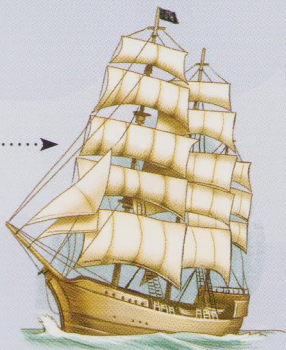
Nava din această carte reprezintă un tip de vas cu două catarge și pânze pătrate numit *bric*. Acestea erau printre preferatele piraților deoarece erau foarte ușor de manevrat și puteau transporta un echipaj de o sută de oameni și destul de multe tunuri.

PÂNZELE PĂTRATE AU DE FAPT FORMA UNUI TRAPEZ, CU LĂTURA SUPERIOARĂ MAI ÎNGUSTĂ DECÂT CEA ÎNFERIOARĂ.



ADVERSARI DE TEMUT

Navele cu trei catarge erau printre cele mai mari vase folosite de pirați. Acestea aveau vele pătrate, nu erau la fel de rapide, însă puteau duce echipaje și încărcături mari, fiind și mai bine înarmate.



CATARGUL PRINCIPAL

Este principalul catarg al unei nave, fiind montat în centrul său. Catargul unei nave de pirați putea atinge înălțimea unei clădiri cu zece etaje!

CATARGUL PROVA

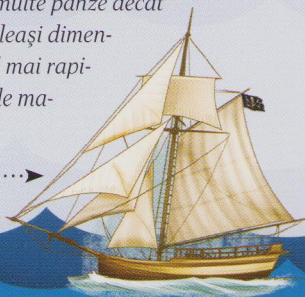
Este situat în fața celui principal, fiind numit și *trinchet*. Pe o navă cu trei catarge, cel din spatele celui principal se numește *artimon*.

BOMPRESUL

Catargul înclinat din fața navei se numește *bompres*.

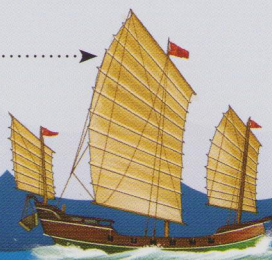
SLOOP

Era un tip de navă rapidă, cu pescaj redus, perfectă pentru atacurile piraților. Avea un catarg înalt și subțire, montat în partea din față, care îi permitea să întindă mai multe pânze decât alte vase de aceleași dimensiuni, fiind astfel mai rapidă și mai ușor de manevrat.



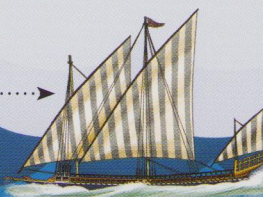
JONCĂ

Pirații chinezi foloseau vase cu fund plat numite jonci.



GALERĂ

Navă lungă și vâslită de numeroși sclavi, folosită de corsarii din Africa de Nord.



FLOTE DE PIRAȚI

Unii căpitani de pirați aveau suficient de mult succes pentru a ajunge să comande o întreagă flotă. Printre aceștia s-au numărat Edward Teach (cunoscut sub numele de Blackbeard – Barbă-Neagră) și Bartholomew „Black Bart” Roberts (Bart cel Negru).

